

Or. 8952 D 38

Fokker, A.A. (sv.)

aan

Snouck Hurgronje, C.

1 brief

1895

Leiden 14 Sept. 1895.

01

Hooggeachte Heer,

Reeds lang was ik voornemens te u te schrijven. Ik was te naz altyd een antwoord verschuldig op uw uitvoerigen brief naar aanleiding van dat artikelje in den T. G. te raad ^{de} welwillendheid mij zoo lang op papier te woord te staan. Het is dus niet meer dan beoorlykt dat ik u daarop antwoord.

Mijn antwoord komt wat laat doordat ik gewacht heb op rustiger tijden. Ik heb het verbasend donk gehad met mijn Studies, vooral op A leest, baer mijn dissertatie geboren maect worden. Ik heb er ware baren-veeën voor geleden. Ik heeft mij enorm veel werk gekost. Toch geloof ik niet, dat ik er veel waardering voor vinden zal. Wellicht bij u en een enkelen andere. Ik ben daarom ook maar zoo vrij geweest u een exemplaar te zenden. Ik geloof, dat mijn werk

door het Hollandsche taal⁰²kundige — als
de er natie van nemen, voor het
onbelangrijke dat gehouden worden.
Taalwetenschap is bij ons nog zoo
voak letterknechtschap in den waren zin
van 't woord. Vrouwen, daar wilt
u alles van.

't is mij gebleven, dat het consequent
scheidt van blank en keken voor
ons letterknechtschap vol moeilijke is dan
ik zelfs daacht. Van onze vroegste
juffr heeft ons geleerd beide
te bewaren, open zonder dat dan
later eenvoudige taken moeilijke worden.
Mij zij ontrent, door ons onderwijs,
om de eenvoudige regels van blankles
stadelijke helder in te zien. Zelf te
maakt zich schuldig aan bewaaring
van blank en keken! Wat trok
kan in uw "Studies" betekenen: de
grosame h stelt altijd een h
voor? Ik geloof dat het verkeer is
er de menneken te hard om te vallen,

dat er steeds letter en blank bewaren⁰³.
Langzamehand zal de tijd moeten
komen, dat die plaag tot het verleden
gaat behooren. Tegenwoordig moet
men Sansk. leeren om eenvoudige
noties van blankles op te doen!
Later leert men zoo iets op de
lagere school, 't is te hopen, dat
dan de hele grammatica herzien
zal zijn en dat men ook ter lagere
school begrip leere krijgen van een
infinitief en zoo meer. Ook dat begrip
ik pas goed, toen ik Arabisch en vooral
Sansk. begon te leeren, en zoo zij er
meer met mij. —

Wellicht stelt u er belofte in,
te beoemen dat ik thans privaat-
docent op 't Ind. Inst. te Delft ben en
wel voor Mal. en Jav. terwijl ik
daarbij nog mijn betrekking als leraar
in 't Mal. op 't Handelschool te Am-
st. blijf waarnemen. Als taalkundige
naar Indië te gaan, zal voor mij
wel niet mogelijk zijn. Ik ben affgetuurd

voor den Indische Dienst. Mocht men⁰⁴
daar eens over hen kunnen stappen en
mij wille belasten met een speciaal
onderzoek, of een speciaal opdracht!
Maleisch is steeds mijn hoofdstudie
gewest en ik geloof, dat ik wel in
staat zou zijn een goed woordenboek
samen te stellen, als men mij eens
naar Riouw zond. Of 't ooit gebeurt,
dat? Ik hoop er sterk aan.

Mij algemeen denkt men, dat er
voor 't Maleisch al heel veel, eindelijk
te veel gedaan is. En wat valt er
toch inderdaad nog veel te doen! -

Tendilo's proefschrift was aardig
in overeenstemming met mijn ideeën
omtrent de spraak. oph. Mal., o.a.
die kwestie van 't onnossele subj.
partief. Ik ben daar tal van jaren
partief onder geweest en was juist
komt te voeren aan die obsessie
ontkomen, hoer T's boek uitkwam.
Zammer echer, dat de man zoo'n
schrikkelijf autoritaire, soon aan-
slaat,

vindt te niet? Hij breekt letterlijk^{5.}
iedereen af, ook Favre, die toch
waarlijk veel van het Maleisch
wist. Ongelukkig staat T. zelf de
plank nu en dan leetlijk mis. Zoo
wil hij niets weten van een passieve
participiebetekenis van 't grondwoord,
verkele Stam, en toch bestaat die
wel dadelijk: "tutup" is wel dadelijk ook
"oploten" met (soms) passieve betekenis
"loenals ons participie die ook aan-
nemen kan en, allen gezegd, zelf
meestal heeft. Zoo ook wil hij di-
stiek scheids van Āā(r) Ānderdaad
is 't eerste doorel als 't laatste een
perfectief (Arab. perf.)^{en participie}; alleen is
't laatste minder gebruikelijk, onder en
bejwoordig meestal tot idiotismen,
ms. beperkt. Di-pukul kan als
perfectief (ook part. perf.) (partief
en actief) reden, maar is meestal
partief. Hoe wil men b.v. in 't hemel
naam in di:
Saparti mutiyāra di-kārang

